

Zaliczka na prenumeratę roczną 350 mk.

Ogłoszenia drobne za wiersz lub jego miejsce 10 mk., za szpalte 250 mk., za stronę 500 mk.

DZIENNIK**URZĘDOWY****WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO.**

Redakcja i Administracja: Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branickich.

Ogłoszenia, obwieszczenia, odezwy, zawiadomienia, komunikaty, uchwały, rozkazy, ect. władz cywilnych i wojsk. oraz instytucji społecznych i użyteczności publicznej przyjmuje się bez zastrzeżeń,—od osób prywatnych zaś tylko takie ogłoszenia, które wynikają ze stosunków tychże do wymienionych władz i instytucji, względnie o ile mają dobro lub interes ogółu na celu.

T R E Ś Ć:

<p>I. Przepisy organizacyjne. 1.
 II. Ruch służbowy. 2.
 III. Rozporządzenia Wojewody. 3. 4.
 IV. Okólniki i komunikaty Wojewody oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim w sprawach:
 A. Ogólno-administracyjnych i samorządow. 5. 6</p> | <p>B. W sprawach weterynaryjnych 7.
 C. W sprawach rolnych. 8.
 D. W sprawach aprowizacyjnych. 9.
 V. Obwieszczenia innych Władz i Urzędów. 10. 11.
 VI. Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników. 12. 13.
 Sprostowanie omyłek w Nr. 4.</p> |
|--|--|

I.**Przepisy organizacyjne.****1.***Regulamin*

Okręgowych Rad Odbudowy, wydany przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych na zasadzie art. 8. ustawy z dn. 2 marca 1920 r. (Dz. U. Nr. 24 poz. 143) o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek oraz p. 17 Rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 17 maja 1920 r. (Dz. U. Nr. 43 poz. 264).

Art. I

W skład Okręgowej Rady Odbudowy jako organu doradczego Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy w sprawach technicznych odbudowy wchodzi:

1. Wojewoda, jako przewodniczący;
2. Dyrektor Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy, który zastępuje Wojewodę w przewodnictwie, oraz jego zastępcę i naczelnik Oddziału technicznego Okręg. Dyrekcji dla Odbudowy.
3. Przedstawiciele Ministerstw: Skarbu i Kolei Żelaznych, Okręgowego Urzędu Ziemskiego oraz Naczelnicy departamentów: Administracyjnego, Przemysłowego, Zdrowia Publicznego, Rolnictwa i Dóbr Państwowych Województwa.
4. Czterech delegatów organizacji zawodowych, mianowicie: dwóch rolniczych tudzież dwóch przemysłowych i rzemieślniczych.
5. Po jednym delegacie Powiatowych Rad Odbudowy z pośród członków Sejmików względnie Rad Powiatowych.

Art. II.

Do zakresu działania Okręgowej Rady Odbudowy należy:

1. Przyjęcie do wiadomości sprawozdania Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy o postępie odbudowy w ubiegłym roku budowlanym i wypowiedze-

nie się, czy programy odbudowy przeprowadzono celowo i należyte.

2. Wypowiadanie opinii i stawianie wniosków w sprawie przeprowadzającej się akcji odbudowy technicznej w okręgu województwa.

3. Wypowiadanie opinii i stawianie wniosków w sprawie programów odbudowy i preliminarzy zapotrzebowania gotówki i materiałów, wypracowanych dla pojedynczych powiatów na obszarze Województwa, na rok następny.

4. Wypowiadanie opinii i stawianie wniosków w sprawie projektu Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy w przedmiocie rozdziału gotówki i materiałów w granicach przypadającego na Województwo kredytu i posiadanych materiałów budowlanych.

Art. III.

Posiedzenia Okręgowej Rady Odbudowy odbywają się w miejscu siedziby Wojewody.

Art. IV.

Posiedzenia Okręgowej Rady Odbudowy zwołuje przewodniczący, względnie jego zastępca w miarę potrzeby przez rozesłanie pisemnych zaproszeń z podaniem porządku dziennego.

Niezależnie od tego posiedzenie ma być zwołane, gdy tego zażąda przynajmniej pięciu delegatów powiatowych Rad Odbudowy z pośród członków Sejmików względnie Rad Powiatowych.

Art. V.

Uchwały Rady zapadają większością głosów obecnych na posiedzeniu, w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Do ważności uchwał Rady niezbędnym jest, aby zaproszenia członków na posiedzenie wysłane zostały pod właściwymi adresami najpóźniej na pięć dni przed posiedzeniem, tudzież, aby prócz przewodniczącego lub jego zastępcy i Naczelnika technicznego Oddziału przy Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy przynajmniej trzecia część członków była obecna.

Art. VI.

Czynności związane z działalnością Okręgowej Rady Odbudowy załatwia i wykonuje personel Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy.

Dyrektor Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy wyznaczy jednego z urzędników Dyrekcji na sekretarza Rady.

Art. VII.

Z każdego posiedzenia Rady spisany ma być protokół, którego odpis prześle przewodniczący do dni trzech po posiedzeniu Ministerstwu Rob. Publicznych. Protokół ma być podpisany przez przewodniczącego lub jego zastępcę, naczelnika dla Oddziału technicznego odbudowy przy Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy i przynajmniej dwóch obecnych na posiedzeniu członków.

Art. VIII.

Dla pewnych specjalnych spraw może Rada wybrać ze swego grona specjalne komisje, celem przygotowania wniosków do uchwały Rady.

Art. IX.

Czynności członków Rady są bezpłatne, a tylko członkowie zamiejscowi pobierać będą prócz zwrotu rze-

czywistych kosztów podróży diety: urzędnicy państwowi według ich stopnia służbowego, nieurzędnicy według VI stopnia służbowego.

Art. X.

Gdy Okręgowa Rada Odbudowy okaże się zbędną, wlen przewodniczący przedstawić Ministerstwu Robót Publicznych umotywowany wniosek na jej rozwiązanie.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1921 r.

Minister Robót Publicznych

(—) G. Narutowicz.

Do L: 37815/20

1/2. - 1050.

II.

2.

Ruch służbowy

I Przeniesienia:

Szczotkowski Bronisław p. o. zast. ref. na pow. Białostocki przeniesiony do Łomży na stanowisko p. o. Referenta.

II Zwolnienia:

Na skutek redukcji personalu z etatu Min. Aprowizacji z dniem 31 maja względnie z dniem 1 czerwca b. r. zostali zwolnieni:

w Wojewódzkim Dep. Aprop. w Białymstoku:

Szatowska Janina p. o. sekretarza
Olszewska Jadwiga „ „ kancelistki
Truskolaska Sabina „ „ mł. kancelistki

w Referacie Aprop. przy Starostwie Augustowskim.

Jasionowska Józefa p. o. kancelistki
Górska Marja p. o. mł. kancelistki

w Referacie Aprop. przy Starostwie Białostockim:

Ejsmont Władysław p. o. sekretarza
Galski Mieczysław p. o. kancelisty

w Referacie Aprop. przy Starostwie Bielskim:

Witowski Ludwik p. o. kancelisty
Kiersnowska Pelagja „ „

w Referacie Aprop. przy Starostwie Białowiejskim:

Cwietkówna Eugenia p. o. st. kancelistki

w Referacie Apr. przy Starostwie Grodzieńskim:

Murza-Murzicz Konstanty p. o. pom. referenta
Mazurkiewicz Stanisław „ „ „ „
Ciuńczykówna Stefania p. o. kancelistki
Wróblewska Romanja „ „ „ „ mł. kancelistki
Wincza Władysław p. o. st. kancelisty

w Referacie Aprop. przy Starostwie Łomżyńskim:

Smigiełski Maciej Feliks p. o. sekretarza
Ambrózkiewicz Wanda p. o. kancelistki
Dąbrowska Leokadja „ „ „ „

w Referacie Aprop. przy Starostwie Ostrowskim:

Krzemińska Józefa p. o. st. kancelistki
Przewodźki Adam p. o. kancelisty

w Referacie Aprop. przy Starostwie Ostrołęckim:

Trzebińska Leokadja p. o. st. kancelistki
Zaorski Kazimierz p. o. kancelisty

w Referacie Aprop. przy Starostwie Szczecińskim:

Głinojecki Mieczysław p. o. kancelisty

w Referacie Aprop. przy Starostwie Sejneńskim:

Mitag Ryszard p. o. kancelisty
Wieczerzyńska Teodozja p. o. kancelisty
Kasperowiczówna Marja „ „ „

w Referacie Aprop. przy Starostwie Suwałskim:

Słowikowska Władysława p. o. kancelistki
Sierkówna Stefania p. o. kancelistki

w Referacie Apr. przy Starostwie Sokółskim:

Dobrzański Lucjan p. o. referenta
Kozłowski Edward p. o. kancelisty
Sienko Kazimierz „ „ „
Łyszkiewicz Kostanty „ „ „

w Referacie Aprop. przy Starostwie Wys. Mazowieckim:

Kulesza Józef p. o. st. kancelisty
Dresler Adam p. o. kancelisty
Ostrowski Bolesław „ „ „

w Referacie Aprop. przy Starostwie Wołkowyskim:

Klek Edmund p. o. sekretarza
Parfjanowicz Jan p. o. st. kancelisty
Józefowiczówna Halina p. o. st. kancelistki
Lachowiczówna Stefania p. o. kancelistki

III.

Rozporządzenia Wojewody:

3.

Rozporządzenie Wojewody dotyczące meldowania się mieszkańców na terenie Województwa Białostockiego.

Na podstawie art. 24 Dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1918, Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1 zarządzam co następuje:

§ 1. Właściciel lub zarządca domu, obowiązany jest każdego wprowadzającego się do mieszkania lokatora głównego, bez różnicy, czy on sam jest tym lokatorem, czy też wynajął mieszkanie komu innemu za zapłatą lub bezpłatnie, zameldować w biurze meldunkowym w § 10 lit. a lub b niniejszego rozporządzenia naprowadzonym w przeciągu 12 godzin po wprowadzeniu się lokatora, za pomocą karty i książki meldunkowej, po dokładnem wypełnieniu wszystkich w § 6 niniej-

szego rozporządzenia przepisanych rubryk.

Jeżeli kilku lokatorów wspólnie jedno i to samo mieszkanie najmuje, musi każdy z nich osobno być zameldowany.

§ 2. Wyprowadzenie się lokatora ma być w tymże samym czasie i tym samym sposobem zameldowane, jednak z nadmienieniem, dokąd lokator się wyprowadził lub wyjechał, o ile to meldującemu jest wiadomem.

§ 3. Ktokolwiek część jaką pomieszkania swego za opłatą lub bezpłatnie innym odnajmuje lub kto odnajmuje mieszkanie obcym na noclegi lub kogoś, czy to miejscowych lub obcych, czy osoby spokrewnione lub powinowate do siebie przyjmuje, kto młodzież uczącą się z wiktem lub bez wiktów bierze na mieszkanie, ma o tem zawiadomić biuro meldunkowe w przeciągu 12 godzin po przybyciu wymienionych osób. Gdyby dotycząca osoba sprowadziła się lub przybyła tak późno, że zameldowanie do godziny 20 tego dnia nastąpiłoby nie mogło, meldowanie uskutecznić należy do godziny 10 dnia następnego.

§ 4. W tym samym czasie t. j. w przeciągu 12 godzin mają być zameldowani wszyscy czeladnicy i inni pomocnicy rzemieślnicy lub terminatorowie męskiego i żeńskiego rodzaju przez swych chlebodawców i majstrów, jak tylko do ich pomieszkania przyjęci zostaną, również jak i służba wszelkiego rodzaju przez swych chlebodawców lub dających im przytułek.

§ 5. Przełożeni zakładów naukowych publicznych lub prywatnych, konwiktów, klasztorów, konwentów, instytutów, zakładów kalek i domów przytułkowych bez różnicy czy zakłady te utrzymują się z funduszy publicznych czy prywatnych są także obowiązani do meldowania w biurze meldunkowym wszystkich mieszkańców i służących w ich domu zostających, również jak i wszelkie zmiany co do ich zamieszkania.

Ten samo obowiązek nakłada się na przełożonych szpitali.

§ 6. Właściciele lub zarządzający domami zajezdnymi, hotelami, pokojami noclegowymi i t. p. którym służy prawo przyjmowania u siebie obcych, obowiązani są prowadzić księgę z rubrykami: a) dzień i godzina przybycia, b) imię i nazwisko, c) zatrudnienie, d) wiek e) miejsce stałego zamieszkania, f) dokument osobisty, g) imię i nazwisko towarzyszy lub członków rodziny, h) skąd przybywa, i) uwaga, k) meldunek zgłosił l) kiedy wyjechał, dokąd się udał lub udać zamierzał.

Oberżysta lub dający przytułek obowiązany jest pod własną odpowiedzialnością podać podróżnemu kartę meldunkową z takimi rubrykami, jak księga obcych, który wszystkie rubryki zgodnie z prawdą wypełnić lub do wypełnienia podać powinien. Z karty meldunkowej przepisuje oberżysta wszystkie dane do księgi obcych.

Wzbranianie się wypełnienia tego przepisu ze strony obcego winno być podanem natychmiast do biura meldunkowego lub Policji Państwowej.

§ 7. Meldowanie obcego ma być uskuteczniłom zapomocą karty meldunkowej a to zaraz po jego przybyciu bez względu na czas zamierzonego pobytu, gdyby nawet przenocować nie zamierzał.

§ 8. Właściciele, dzierżawcy lub zawładowcy szynków nie mają uprawnienia do lokowania u siebie obcych. Gdyby tychże pomimo tego na nocleg przyjmowali ulegną karze po myśli § 16 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Za obcych uważa się te osoby, które nie należą do danej miejscowości, lub chociaż należą, nie mają w danej miejscowości stałego zamieszkania.

§ 10. Biura meldunkowe zaprowadzą się a) przy Magistratach; b) we wszystkich Urzędach gminnych.

§ 11. Biura meldunkowe § 10 lit. a mają przyjmować wszelkie meldunki codziennie od godziny 8 do 20.

§ 12. Urzędy gminne i sołtysy wyznaczają godziny, w których meldunki będą przyjmowane.

§ 13. Meldowania w myśl § 1 do 7 maja się odbywać w biurach meldunkowych w § 10 lit. a wymienionych za pomocą kart meldunkowych w dwóch egzemplarzach, z których jeden egzemplarz, urzędowo poświadczony, zwrócony zostanie meldującemu w dowód skutecznego zameldowania, a drugi zostaje w biurze meldunkowej. W gminach wiejskich można składać te meldunki ustnie a to w gminach—w Urzędach gminnych, zaś we wsiach, osadach i t. p. u sołtysów.

§ 14. We wszystkich miastach gdzie jest siedziba Starostwa, mają wszyscy właściciele, zawiadowcy lub zarządcy domów zgłosić do biura meldunkowego w § 10 lit. a naprowadzonego w przeciągu dni 3 od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia za pomocą wykazu wszystkie osoby dom ten obecnie zamieszkujące, bez względu na to, jak długo w tym domu mieszkają.

Wykaz ten ma obejmować następujące rubryki:

- 1) ulicę i numer domu;
- 2) z ilu mieszkań dom się składa;
- 3) numer każdego mieszkania;
- 4) z ilu ubikacyj każde mieszkanie się składa;
- 5) kto każde mieszkanie zajmuje:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) wiek,
 - c) przynależność państwową,
 - d) od kiedy mieszka,
 - e) gdzie przedtem mieszkał,
 - f) jaki dokument osobisty posiada;
- 6) uwaga.

Jeżeli w domu tym sam właściciel, zawiadowca lub zarządca mieszka, ma siebie i swoją rodzinę także wciągnąć do tego wykazu.

§ 15. Włóczęgom lub osobom podejrzanym, przytułku dawać nie wolno, gdyby zaś ich pozbyć się nie można, w takim razie należy o tem natychmiast donieść przynależnej Komendzie Policji Państwowej.

§ 16. Wszelkie przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podpadają pod postanowienia art. 266, 267, i 268, 274, i 275 K. K., karane będą przez władze administracyjne I Instancji po myśli Dekretu Rady Regencyjnej z dnia 7 lutego 1919, Dz. Pr. № 14 poz. 154 i rozporządzenia M. S. W. z dnia 21/II 1919. Monitor Polski № 46 z dnia 26/II 1919.

§ 17. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda
(-) Popielawski.

4.

Rozporządzenie Wojewody Białostockiego z dnia 19 maja 1921 roku w sprawie walki z księgosuszem (dżumą bydłą).

Z powodu ponownego ujawnienia księgosuszu (dżumy bydłowej) w mieście Białymstoku, zarządzam w myśl obowiązującej ustawy Art. 1126-1148 Tom XIII i wydanej Instrukcji przy tłumieniu księgosuszu, następujące środki weterynaryjno-policyjne w obrębie m. Białegostoku:

1. Miasto Białystok zamyka się co do wpędu, wypędu i przepędu bydła rogatego.
2. Wyjątek stanowi bydło rzeźne, o ile jest całkiem zdrowe i pokryte świadectwem weterynaryjnym, po uprzednim zbadaniu jego stanu zdrowia. Bydło to ma być dostawione wprost do rzeźni miejskiej w Białymstoku, bez zatrzymywania go w mieście.
3. Kupno i sprzedaż pojedynczych sztuk bydła w obrębie miasta Białegostoku może się odbywać wyłącznie za wiadomością i zezwoleniem odpowiednich lekarzy weterynaryjnych, delegowanych do zwalczania księgosuszu.
4. Stację kolejową w Białymstoku zamyka się pod względem załadowywania i wyładowywania na niej wszelkiego rodzaju przeżuwaczy.
5. Co do przywozu kolejną bydła rzeźnego i mięsa do Białegostoku obowiązuje punkt 2 tego zarządzenia z tem, że każda sztuka (bydła i mięsa) nadesłana tu kolejną ma być przed wyładowaniem dokładnie zbadana przez lekarza weterynaryjnego.
6. Wywóz z m. Białegostoku wszelkiego rodzaju paszy (siana, słomy, podściółki etc.) zabrania się.
7. Targi bydłowe w Białymstoku odwołuje się.
8. Bydło, wprowadzone do Białegostoku bez zezwolenia lub świadectwa weterynaryjnego będzie poddawane natychmiast przymusowej rzezi.
9. Wszelkie przekroczenia powyższych zarządzeń, względnie niestosowanie się do tychże będą ostro karane.
10. Powyższe zarządzenia obowiązują w obrębie m. Białegostoku aż do chwili urzędowego ich uchylenia.

Wojewoda
(-) Popielawski.

IV.

Okólniki i komunikaty Wojewody, oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim:

A.

W sprawach ogólnoadministracyjnych i samorządowych.

5.

Okólnik № 2 Wojewody do Starotów w sprawie przynagłań i korespondencji.

Mimo wielokrotnych uwag niedotrzymywanie na-

kazanych przez Województwo terminów jest dotąd niemal regułą.

Winy prawie zawsze szukać należy w kancelarii, która albo wcale nie prowadziła terminarza albo prowadzi go niedostatecznie. O ile zaś kancelaria funkcjonuje należycie w tym kierunku, w takim razie wina ciąży na referencie, który nie porządkuje swej pracy i załatwia sprawy nieterminowe przed terminem lub też zostawia sprawy terminowe na ostatnią chwilę. To też polecam Panom Starostom wglądać dekladnie w tę sprawę i potrzebne zarządzenia od siebie wydać. Tak kierowników kancelarii jak referentów należy najpierw odpowiednio pouczyć, a gdy ten sposób nie okaże się dostatecznym należy zastosować inne środki. w szczególności należy wystąpić z wnioskiem odnośnym do Województwa.

Sprężystość jest jedną z głównych podwalin administracji,—a podwaliny tej brak stanowczo tam, gdzie znaczny procent korespondencji stanowią będą przynaglenia.

Niedotrzymanie terminu przez jednego z Panów Starostów może często wstrzymać sprawę ogólnej wagi np. nieprzedłożenie preliminarza przez jedno Starostwo wstrzymuje wniesienie całego preliminarza na Sejm.

Często zdarzają się wypadki, że przynaglenie mija się w drodze z załatwieniem. O ile to ma miejsce, należy bezwarunkowo w przyszłości zaniechać sprawozdań o dokonaniem załatwienia. Przysparza to bowiem także dużo zbędnej pracy protokółowania w wielu księgach, kosztuje dużo materiału i opłat pocztowych. Sprawozdania takie są potrzebne tylko w wypadku, gdy z porównania dat przynaglenia i załatwienia wynika że pismo zaginęło lub dostało się w niewłaściwe ręce.

Następnie zwracam uwagę Panów Starostów na to, że sposób przynaglenia oraz zakreślenia terminu władzom przełożonym znachodzi często mylnie u Panów zastosowanie. Tego rodzaju postępowanie sprzeciwia się zasadzie podporządkowania i w przyszłości należy tego zaniechać. O ile Panowie Starostowie uważają, że pewna sprawa pozostaje zbyt długo bez załatwienia, mogą Panowie zwrócić się do Władzy przełożonej z prośbą o przyspieszenie, jednak nie mogą tego podpisywać referenci ani naczelnicy kancelarii i nie sposobem dotąd praktykowanych przynagleń.

Dalszą wadą korespondencji jest sposób podpisywania spraw przedkładanych Władzy przełożonej. Sprawy takie mają nosić podpis szefa urzędu (starosty) z wyjątkiem spraw referatów przydzielonych, w których starosta upoważnił referenta do podpisywania za niego.

Wreszcie zwracam Panom Starostom uwagę na to, że wszelkie załatwienia i odpowiedzi na pisma tut. muszą powoływać się nie tylko na numer,—lecz także znak departamentu, np. Nr. PR. 246/2.; Nr. AD. 123/4.; Nr. SM. 321/1. To obowiązuje nie tylko przy pismach, lecz także przy przesyłkach innego rodzaju w szczególności przy przekazach pieniężnych.

Białystok. 3. marca 1921 r.

L: A. D—562/1

Wojewoda

w/z Jan Kołek

6.

Komunikat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie formułowania wniosków przez władze administracyjne I instancji.

Do

PP. Wojewodów, oraz P. Generalnego Delegata Rządu we Lwowie.

Nr. A. O. - 167

Warszawa

dnia 26 kwietnia 1921 r.

Okólnikiem z dnia 9 czerwca 1920 r. Nr. 196, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych poz. 329, zwróciło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uwagę PP. Wojewodom (Gen. Del. Rządu) na konieczność przedkładania Ministerstwu sprawozdań zaopatrzonych w konkretne wnioski.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za wskazane wydanie analogicznego polecenia także władzom administracyjnym I-ej instancji i przesyła PP. Wojewodom (Gen. Del. Rządu) w tym celu do wiadomości okólnik wydany przez Wojewodę Łódzkiego, celem wydania stosownych zarządzeń.

Minister:

(—) Skulski w. r.

Województwo Łódzkie
Departament Prezydjalny

L. Pr. 148/I

3

Łódź, dnia 12 marca 1921.

Okólnik Nr. 38.

Do

wszystkich PP. Starostów Województwa Łódzkiego i P. Komisarza Rządu na miasto Łódź.

Zdarzają się niejednokrotnie wypadki, że PP. Starostowie (P. Komisarz Rządu), przedkładając daną sprawę do decyzji Województwa lub też do decyzji Ministerstwa za pośrednictwem Województwa, nie formułują wniosku ani go nie motywują.

Fakt ten zmusza Województwo do zwracania odnośnych spraw PP. Starostom (P. Komisarzowi Rządu), opierając się na postanowieniach okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 196 z 9/VI-1920 r. L. A. O. 1489 i wskutek reskryptu tegoż Ministerstwa z 17/2-1921 r. L. B. B. 5068/I, by wszelkie sprawy, przedkładane władzom wyższym do decyzji (zarówno podania stron, jak i rekursy) zaopatrzone były w należycie u motywowany wniosek władzy administracyjnej I-ej instancji. O ile motywy, które skłaniają PP. Starostów (P. Komisarza Rządu) do postawienia danego wniosku, zawarte są w wyniku przeprowadzonych w odnośnej sprawie dochodzeń, których akta są dołączone, mogą PP. Starostowie (P. Komisarz Rządu) dla uniknięcia przedkładania długich sprawozdań, opisujących przebieg sprawy, powołać się jedynie, że motywem wniosku jest wynik dochodzeń, uwidoczniony w takim to a takim załączonym akcie.

Równocześnie Województwo na jedną jeszcze w urzędowaniu władz administracyjnych 1-ej instancji dostrzeżoną niewłaściwość musi zwrócić uwagę PP. Starostów (R. Komisarza Rządu), a mianowicie tę, że przy przeprowadzaniu dochodzeń zbyt często ograniczają się władze administracyjne 1-ej instancji do polecenia zbadania danej sprawy organom Policji Państwowej lub Urzędowi gminnym i jedynie na podstawie ustalonego przez te organy stanu rzeczy opierają swe decyzje.

Ten sposób przeprowadzania dochodzeń z jednej strony obarcza zbyt pracą organa Policji Państwowej i Urzędy gminne, z drugiej znowu strony zwłaszcza w sprawach zawilskich, do których wyjaśnienia potrzebną jest dokładna znajomość odnośnych przepisów ustawowych, nie daje tak dokładnego wyniku, któryby mógł służyć za podstawę merytorycznego zadecydowania danej sprawy.

Polecam przeto PP. Starostom (P. Komisarzowi Rządu), by we wszelkich ważniejszych sprawach nie opierali się jedynie na wyniku dochodzeń, przeprowadzanych przez organa Policji Państwowej lub Urzędy komunalne, lecz polecali zbadanie sprawy odpowiednio ukwalifikowanemu urzędnikowi Starostwa, który dochodzenia te winien przeprowadzać bądź na miejscu przy sposobności wyjazdów komisyjnych w innych sprawach, lub przez wzywanie potrzebnych do wyjaśnienia danej sprawy osób do Starostwa.

Wojewoda:

(—) Antoni Kamiński.

B.

W sprawach weterynaryjnych

7.

Okólnik Nr. 6 Wojewody do P.P. Starostów, Prezydentów miast w sprawie kompresorjów do badania trichin.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych pismem z dnia 24 marca r. b. L. 265/3 B. zawiadamia, że polska firma J. Dudato—Warszawa, ul. Włók Nr. 26 (sklep i pracownia) wyrabia z grubego lustrowego szkła kompresoria do trychinoskopji z podziałkami na 20 preparatów. Cena każdej sztuki—650 mk.

Komunikując o powyższem do wiadomości, Województwo uprasza o zachęcenie wszystkich władz, wykonywujących nadzór nad rzeźniami, targowicami, stacjami sanitarnymi i zakładami utylizacyjnymi w powiecie (w mieście), aby korzystały z usług wskazanej firmy w celu poparcia polskiego przemysłu, naturalnie o ile wartość i cena tych wyrobów wskazanej firmy okażą się lepsze, albo przynajmniej równe z ceną i wartością takich wyrobów firm zagranicznych, lub krajowych niepolskich.

Białystok dnia 6 kwietnia 1921 r.

L: 592/7 R. W.

Za Wojewodę

Stuczanowski

w. z. Inspektor Weterynaryjny

C.

W sprawach rolnych.

8.

Komunikat Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do Wojewody w Białymstoku w sprawie propagandy uprawy podkładek.

W związku z przyspieszeniem tempa odbudowy kraju wogóle, wchodzi na porządek dzienny między innymi sprawa odbudowy naszego sadownictwa. Jedną z przyczyn hamujących jego rozwój jest brak materiału szkółkowego, wywołany w dużym stopniu brakiem odpowiednich podkładek, czyli t. zw. dziczek. Przed wojną w materiał ten zaopatrywaliśmy się zagranicą w gatunku nie zawsze najlepszym, niedość odpornym na nasz klimat, sprowadzając często z nim w dodatku różne choroby i szkodniki.

Dziś ze względu na trudności transportowe, niski stan naszej waluty i t. p. rzeczy stają się koniecznością wytworzenie własnego materiału na podkładki, zwłaszcza, że dawniej produkcja ta istniała u nas, dając rezultaty jak najlepsze.

Sprawa jest niezwykle pilna. Tendencja do powstawania szkółek społecznych i samorządowych ujawnia się coraz silniej, wobec czego zaopatrzenie w podkładki staje się jednym z warunków ich rozwoju.

Akcja powyższa została zapoczątkowana przez inspektora ogrodnictwa Województwa Warszawskiego. Ministerstwo Rolnictwa zaś, uznając jej wielkie znaczenie, pragnęłoby widzieć ją w najszerszych rozmiarach rozwiniętą na całym obszarze kraju. Jako zasadnicze wytyczne dla organizacji tej sprawy wysuwają się:

- 1) szerzenie wśród społeczeństwa zrozumienia potrzeby uprawy podkładek w kraju;
- 2) udzielanie wskazówek jak uprawę tę należy wzorowo przeprowadzić;
- 3) dążenie do tworzenia spółek udziałowych dla uprawy podkładek;
- 4) ułatwianie nabywania nasion;
- 5) organizowanie zbioru nasion drzew owocowych. Może to mieć duże znaczenie dla niektórych okolic kraju, np. dla Lubelskiego, obfitującego w dzikie czereśnie.

Ministerstwo Rolnictwa popierać będzie wszelkie usiłowania na tem polu, wkładając jednocześnie na wojewodzkich inspektorów ogrodnictwa obowiązek usilnego popierania tej sprawy i poruszenia jej w miejscowych organizacjach rolniczych i ogrodniczych.

w zastępstwie Ministra

(—) *Leśniowski.*

Warszawa dn. 15 stycznia 1921 r.

L. 13846

D.

W sprawach aprowizacyjnych.

9.

Komunikat Wojewody do wszystkich P. P. Starostów w przedmiocie obrotu solą.

Ministerstwo Aprowizacji reskryptem z dnia 10 V

r. b. L: 32836/II. AP. zawiadomiło, iż wobec sprawniejszej działalności kolei, podniesienia się produkcji soli i nagromadzenia się z tego powodu zapasów soli w powiatach I na salinach, Ministerstwo zezwala aż do odwołania z jednej strony na rozsprzedaż soli ludności w ilościach dowolnych w tych powiatach, gdzie zapasy są nagromadzone, z drugiej zaś strony na zamawianie soli przez instytucje odbiorcze w ilościach większych od wyznaczonego przydziału.

Ustalone ceny i przewóz soli za listami przewozowymi Ministerstwa Apropowizacji obowiązuja nadal.

Jednocześnie przypominam się, że w tych powiatach gdzie dotychczasowi odbiorcy nie są w możności wykupienia całego przydziału z powodu zbyt wysokiej ceny soli, mogą być czasowo wyznaczane dodatkowo instytucje odbiorcze.

Proszę p. p. Starostów zająć się energicznie tą sprawą, ażeby Województwo w dalszym ciągu nie otrzymywało zażaleń ludności na brak soli.

Białystok dn. 18 maja 1921 r.

L. 941/III AP.

10

Wojewoda

w/z (-) A. Nyko.

V.

Obwieszczenia innych Władz i Urzędów

10.

Ogłoszenia Komisarjatu Kolejowej Policji w Białymstoku o zaginionych i skradzionych rzeczach.

Dnia 5/v b. r. przez posterunkowego tut. Komisarjatu Kucharskiego Antoniego została zgubiona legitymacja policyjna.

Na stacji Białystok znaleziono 200 marek polskich dnia 5/v 1921 roku o godzinie 21 popołudniu; poszkodowany może się zgłosić do V Kom. P. Kol. na st. Białystok.

Dnia 12/v b. r. na st. Białystok Kamińskiemu Bronisławowi mieszkańcowi majątku Juchnowice przy st. Lewickiej skradziono z kieszeni: paszport polski wydany przez wójta gm. Juchnowice, kartę na prawo posiadania broni palnej za № 191, wydaną przez Starostwo w Białymstoku, zezwolenie na polowanie za № 76. wydane przez Starostwo w Białymstoku, paszport na konia wydany przez Magistrat.

Dnia 14/v b. r. na st. Białystok Górskiemu Janowi, mieszkańcowi wsi Czeszejki gm. Tarnowskiej pow. Lidzkiego z kieszeni skradziono książkę zwolnienia z wojska wydaną przez P. K. U. w Osmiance.

Dnia 18/v b. r. w pociągu idącym z Grodna do Białegostoku skradziono z kieszeni Chai Kunicy mieszkańca m. Słonima ulica Handlowa № 4 paszport okupacyjny.

Przez posterunek policji w dn. 26/v 21 r. na st. Białystok znaleziono koszyk ze śledziami.

Dnia 29/v w pociągu na st. Białystok przez tut. posterunek 13 butelek wódki zostało znalezione.

Dnia 30/v b. r. Adamczukowi Bronisławowi zam. we wsi Zalesie gm. Siemiatycze pow. Bielskiego skradziono paszport niemiecki.

11.

Ogłoszenie Starostwa Szczuczyńskiego w Grajewie o zagubieniu dokumentów wojskowych przez następujących mieszkańców tamtejszego powiatu:

Zawadzki Aleksander, wieś Płochowo, gm. Ruda, pop. r. 1902, kartę powołania.

Niedzwiecki Jan, Kurejówka, gm. Bogusze, kartę odroczenia.

Sliwiński Bolesław, ze wsi Białogrondy, gm. Ruda, pop. r. 1895, kartę odroczenia.

Cybul Bolesław, ze wsi Płochowo, gm. Ruda, kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Rawa Władysław, ze wsi Bagienice, gm. Białaszevo, kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Kitowski Józef, ze wsi Przechody, gm. Ruda pop. r. 1902 kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Organista Antoni, ze wsi Toczyłowo, gm. Bogusze, pop. r. 1891, książeczkę odroczenia.

Kwit Stanisław, z kol. Konopki, gm. Bogusze, pop. r. 1891, książeczkę odroczenia.

Żabiński Szczepan, Grajewo, pop. r. 1901, książeczkę odroczenia.

Bagliński Jan, Grajewo, kartę odroczenia, wydaną przez P. K. U. w Łomży.

Zajfert Izaak z Grajewa, pop. r. 1893, kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Statkiewicz Wojciech, ze wsi Łemplce, gm. Szczuczyn, kartę odroczenia.

Czepelewski Kazimierz, Grajewo, zaświadczenie demobilizacyjne, Nr. 202/1901.

Marakko Antoni, z Grajewa kartę urlopową, wydaną przez 8 p. a. p.

Przyborowski Aleksander, z Koszykowa, gm. Stawiski, kartę powołania.

Jeziorkowski Aleksander z Bzur, gm. Szczuczyn tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne.

Siemion Hersz z Grajewa, kartę odroczenia, wydaną przez Komisję Przeglądową w Grajewie.

Gutenberg Lejba z Rajrodu, kartę odroczenia, wydaną przez Kom. Przegl. w Grajewie.

Zalewski Stanisław ze wsi Sikory gm. Belda, kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Szymanowski Bronisław ze wsi Szymany, gm. Bogusze, kartę demobilizacyjną wydaną przez 10 p.

Kiełczewski Bronisław ze wsi Łosiewo, gm. Białaszevo, kartę z bezterminowym urlopem, wydaną przez 10 p. Strzelców Granicznych.

Lorenc Jan z Grajewa, pop. 1893, kartę powołania № 6187 z dn. 6/X 1920 r.

Skura Chajm z m. Szczuczyna, pop. r. 1891, kartę powołania na każde wezwanie.

Domusiewicz Jan, z m. Grajewa pop. r. 1894, kartę powołania na każde wezwanie.

Mioduszewski Franciszek z Grajewa, kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Rataj Aleksander, ze wsi Łekowo, gm. Bogusze pop. r. 1886, kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Jabłońka Owsiej z m. Grajewa, kartę odroczenia, wydaną przez Komisję Przeglądową w Grajewie.

Swiderski Jan, pop. z m. Grajewa, kartę powołania na każde wezwanie.

Kotowski Antoni ze wsi Sojczyn-Borowy, gm. Ruda, tymczas. zaświadczenie demobilizacyjne, wydane, przez Baon Wartowniczy w Warszawie.

Trzaska Piotr ze w. Szczuczyna, pop. r. 1894. kartę odroczenia.

Dobrydno Julian z Orzechówki, gm. Pruska, kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Muczyński Aleksander, z Orzechówki, gm. Pruska kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Grzybowski Franciszek ze wsi Barszcze, gm. Pruska, kartę powołania z bezterminowym urlopem.

Miliszewski Kazimierz, z m. Rajgrodu, pop. r. 1903, tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne, wydane przez 23 pp.

Burakowski Sender, z m. Rajgrodu, pop. r. 1896, kartę zwolnienia.

Borowicz Sender, z m. Rajgrodu, kartę powołania, na każde wezwanie.

VI.

Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników ogłoszonych:

12.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

198. Rozporządzenie Ministra Zdr. Publ. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowania na gripę połączoną z zapaleniem płuc lub opłucnej.

Nr 36 z 28 kwietnia 1921 r.

218. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dn 5 kwietnia 1921 r w sprawie uchylecia rozporządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 25 stycznia 1921 r. w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszek, soczewicy, kukurydzy i przetworów ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym.

Sprostowanie omyłek zaszłych w N 4.

strona	szpalta	wiersz z góry	wiersz z dołu	jest	ma być
2	II	—	6	Podhorski Stefan, Insp. Weteryn. VI st. sł.	Podhorski Stefan, Insp. Rolnictwa VI st. sł.

Polska Drukarnia B. Hupperta w Białymstoku, Rynek Kościuszki 2. (przy kościele).

L. Dz. N 9. 1921 r.

15.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

89. Okólnik (462) Ministra Spr. Wewn. z dn. 19. 2. 21 w sprawie opłaty stempłowej za legalizację podpisów osób urzędowych.
90. Okólnik (464) Ministra Spr. Wewn. z dn. 23. 2. 21. w sprawie porozumienia się z Min. Sztuki i Kultury przy wydawaniu koncesji.
91. Okólnik (465) Ministra Spraw Wewn. z dn. 23. 2. 21 w sprawie obsadzania urzędów przedewszystkiem inwalidami i b. wojskowymi.
92. Okólnik (467) Ministra Spr. Wewn. z dn. 28. 2. 21. w sprawie zniesienia Wydziału Inspekcyjno-dyscyplinarnego w Min. Spr. Wew.
95. Okólnik (470) Ministra Spr. Wewn. z dn. 24. 2. 21 w sprawie ułożenia następnych budżetów samorządowych na okres 9 miesięcy od dnia 1 kwietnia 1921 r.
96. Okólnik (471) Ministra Spr. Wewn. z dn. 5. 3. 21 r. w sprawie rejestracji rzeczy, stanowiących własność b. funkcjonariuszy b. władz okupacyjnych.
97. Okólnik (475) Ministra Spr. Wewn. z dn. 13. 3. 21 w sprawie pozgonnego.
99. Okólnik (476) Ministra Spr. Wewn. z dn. 15. 3. 21 w sprawie rewizji urzędników i osób wojskowych na granicy państwa.

